

Jeg ved godt, at fru Mimi Jakobsen utvivlsomt har ret i, at det vil vække irritation, hvis man fra dansk side nu kom og sagde: Vi vil have en genåbning af Dagsorden 2000. Jeg ved godt, at det vil være en sur tjans, vi sendte ministeren ud på.

Og det er altså ikke for at genere ministeren, at vi har foreslået, han skulle gøre det. Men det er, fordi ministeren ellers på et senere tidspunkt vil komme til at fortryde, at han ikke gjorde det, mens tid var. Så hvis ministeren har opfattet det sådan, at det var for at genere ham, så er det i hvert fald forkert opfattet. Det var snarere for at hjælpe ham og støtte ham i en meget vanskelig opgave, for jeg erkender blankt, at det er vanskeligt. Men man bliver jo nødt til på et eller andet tidspunkt at diskutere det her. Vi vil blive ved fra Enhedslistens side at presse på over for regeringen angående det her spørgsmål.

Sandhedens time kommer jo, om ikke andet når man skal til at stille de østeuropæiske lande over for urimelige og uantagelige optagelsesbetingelser, som jo kan medføre, at en regering i f.eks. Polen ikke vil kunne gå til den polske befolkning og anbefale en ansøgning om optagelse.

Vel, det kan også være, at det er bedre for Polen ikke at være medlem af EU, men i stedet for have en aftale med EU om samarbejde på de punkter, EU vil gå med til. Det kan da godt være. Men det har jo ikke været regeringens ambition.

Jeg synes, situationen er alvorlig, og længere når vi ikke i denne her sag i dag, men vi vil i hvert fald blive ved med at følge den.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om uafhængig dansk udenrigspolitik.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 22/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er jo nu det fjerde beslutningsforslag fra Enhedslisten, vi behandler i dag. De tre andre har ikke været gode. Det sidste her er en bundskrabber.

Jeg synes, det er lidt træls, at vi skal bruge meget tid på at beskæftige os med, hvad jeg betragter som et studiekredsarbejde af relativt ringe kvalitet som dette beslutningsforslag.

Sandheden er jo, at Danmark fører en meget aktiv udenrigspolitik. Vi gør det inden for rammerne af de organisationer, vi er medlemmer af. Det gør vi i FN i alle måder, inklusive vores bistandspolitik. Det gør vi på menneskerettighedsområdet. Det gør vi inden for EU. Det gør vi med hensyn til fredsbevaring. Det gør vi inden for NATO. Det gør vi inden for OSCE, WTO, Østersørådet, hvor der skal være topmøde i Danmark her i løbet af den næste uges tid. En meget høj aktivitet, som heldigvis – det er det glædelige – har meget bred tilslutning fra de politiske partier her i Folketingssalen.

Jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen ikke bryder sig om hverken vores medlemskab af NATO eller EU eller WTO. Hvis det stod til ham, skulle vores aktivitet vel i virkeligheden bestå i, at vi skulle melde os ud af disse organisationer. Det er der jo ikke noget ondt i.

Men det skal ikke trække fra billedet i dag, at Danmark fører en meget aktiv indsats i de organisationer, vi er medlem af, og som jo er det nye træk i verdensudviklingen, og som er det træk, der gør, at små lande har fået en betydelig større mulighed for at påvirke deres egen skæbne, end vi havde tidligere.

Foruden det aktive arbejde i disse organisationer, og flere kunne nævnes, kommer det store bilaterale, tosidige samarbejde med jo bogstavelig talt alverdens lande. Et samarbejde,